

ПРИТУРКА КЪМЪ ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Абонаментътъ е винаги годишенъ и е: За България 500 лева, за странство 600 лева.

Абонаментътъ започва отъ 1 априлъ и се внася въ предплатата.

Обявления, опредѣления, решения и призовки отъ съдебнитъ учреждения, обявления за търгове отъ държавни и общински учреждения, решения на духовни сѣдилища, обявления за изгубени документи отъ частни лица и резолюциитъ, издадени отъ окръжнитъ сѣдилища, съ които се обявяватъ търговски фирми въ несъстоятелностъ, на дума по 1.50 лева. — Заглавие, дата и подписъ за сжщитъ на редъ по 10 лева

Търговски обявления: Регистрация на фирми, за търгове и пр. за всѣки 100 д. м. или частъ отъ 100 думи по 400 лева.

Заглавие, дата и подписъ на редъ за сжщитъ по 20 лева.

За табеларни публикации, като баланси и пр., на страница по 2000 лева. Тия такси сж за еднократно публикуване, за повече таксата се удвоява, утроява и т. н.

Сумитъ се внасятъ, въ предплатата, въ Българската народна банка съ вносни листове, отъ които първиятъ екземпляръ се изпраща въ Държавната печатница.

Освобождаватъ се отъ такса: Обявленията за насрочени дѣла и съобщенията на Върховния касационенъ и Административенъ сѣдъ, обявленията и призовкитъ за дирене отклонилитъ се, обвинени по уголовни дѣла отъ общъ характеръ, обявления за търгове и пр. отъ държавни учреждения, които фигуриратъ въ държавния бюджетъ.

Надвнесени суми, както и ръкописи, не се връщатъ.

Година XLVI

СОФИЯ, срѣда, 9 юлий 1924 год.

Брой 78

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

УКАЗЪ

№ 123

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши вѣрноподаници, че 21-то обикновено Народно сѣбрание, презъ първата му редовна сесия, въ 120-то заседание, държано на 5 юлий 1924 год., гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

ЗАКОНЪ

за сждене на министритъ.

I. Отговорностъ на министритъ.

Чл. 1. Министритъ отговаря углавно за всѣко престъжно дѣяние, извършено отъ него въ това му качество, по службата му или въ връзка съ нея. Другитъ членове на Министерския сѣветъ отговарятъ само когато е доказано, че сж съучастници въ дѣянието.

II. Сждене на министритъ отъ държавенъ сѣдъ.

Чл. 2. Народното сѣбрание може да предава министра на сѣдъ за измѣна на отечеството или на Царя, за нарушение на Конституцията, за предателство или пѣкаква вреда, причинена на царството за лична полза (чл. 155 отъ Конституцията).

За тѣзи престѣпления министра се сжди отъ държавния сѣдъ (чл. 158 отъ Конституцията).

Чл. 3. Всѣки народенъ представителъ има право да внесе въ Народното сѣбрание предложение за предаване на сѣдъ министра. Това предложение трѣбва да бжде писмено и подписано най-малко отъ 1/4 отъ народнитъ представители.

Въ предложението за предаване на сѣдъ трѣбва да сж показани фактитъ и обстоятелствата на обвинението, които

сѣставляватъ престѣпни дѣяния, предвидени въ чл. 155 отъ Конституцията (чл. 156 отъ Конституцията).

Чл. 4. Предложението за предаване на сѣдъ, следъ като се внесе въ Народното сѣбрание, се съобщава незабавно на обвиняемия министъръ.

Чл. 5. Три дни следъ внасяне на предложението, народниятъ представителъ, който го е направилъ, го прочита въ заседанието на Народното сѣбрание и излага устно мотивитъ въ негова подкрѣпка.

Обвиняваниятъ министъръ, комуто е съобщено и който се е явилъ въ заседанието на Народното сѣбрание, може да даде объяснения за свое оправдание и за опровергаване обвинението.

Подиръ това допущатъ се прѣния по предложението.

Чл. 6. При прѣнията, последната дума има вносителтъ на предложението и следъ него явилитъ се обвиняемъ министъръ.

Обвиняваниятъ министъръ може да вземе думата и следъ речята на всѣки народенъ представителъ.

Чл. 7. Като се свършатъ прѣнията, Народното сѣбрание, ако намира предложението уважително, избира комисия отъ 5 до 9 члена, на която се възлага да установи подробно и обстоятелствено фактитъ на обвинението.

Въ комисията не могатъ да се избѣратъ ония представители, които сж подписали предложението, по тѣ, както и министритъ трѣбва да бждатъ изслушани всѣки пжтъ, когато поискатъ. Комисията е длъжна да извърши анкетата и да направи докладъ въ Камарата преди да се свърши сесията.

Чл. 8. Следъ като комисията направи доклада за резултатитъ отъ издирването, заночватъ прѣнията; следъ което народното сѣбрание, съгласно чл. 157 отъ Конституцията, решава въпроса за възбуждане углавно прѣследване срещу министра.

Чл. 9. Ако Народното сѣбрание реши да се възбуди углавно прѣследване срещу министра, то избира измежду народнитъ представители държавенъ обвинителъ и, споредъ нуждата, единъ или двама негови замѣстници.

Взетото решение за възбуждане на углавно прѣследване срещу министра, както и имената на държавния обвинителъ и неговитъ замѣстници, се съобщаватъ незабавно на министра на правосъдието.

Чл. 10. Предварителното дирене по възбуденото отъ Народното сѣбрание срещу министра углавно прѣследване се извършва отъ особена следствена комисия отъ три или петъ коронни сждии, назначени съ указъ, по доклада на министра на правосъдието и по представление на съответнитъ сѣдилища.

Въ следствената комисия се назначаватъ: единъ сждия отъ углавнитъ отдѣления на Върховния касационенъ

сждъ, единъ подпредседателъ отъ апелативнитъ сждилища и единъ подпредседателъ отъ окръжнитъ сждилища, а ако следствената комисия се състои отъ петъ души и отъ единъ сждия отъ апелативнитъ сждилища и още единъ подпредседателъ отъ окръжнитъ сждилища.

Потрѣбното число секретари на комисията се опредѣлятъ отъ министъра на правосѣдието измежду секретаритъ и подсекретаритъ на сждилищата въ София.

Чл. 11. При извършване на предварително дирене следствената комисия се ръководи отъ правилата за предварителното дирене, предвидени въ закона за углавното сждопроизводство.

Постановленията и другитъ действия на следствената комисия се считатъ законни, ако сж взети или извършени отъ мнозинството членове. Но по решение на комисията, извършването на отдѣлнитъ следствени действия може да се възложи и само на одного отъ членоветъ ѝ.

Надзорътъ върху производството на предварителното дирене принадлежи на държавния обвинителъ.

Чл. 12. Обвиняваниятъ министъръ, както и държавниятъ обвинителъ, могатъ да подаватъ жалби и протести противъ неправилнитъ действия на следствената комисия. Тѣзи жалби и протести се подаватъ въ углавното отдѣление на Върховния касационенъ сждъ, който при разрешаването имъ се ръководи отъ правилата, предвидени въ чл. чл. 271—279 и 281 отъ закона за углавното сждопроизводство.

Чл. 13. Ако при извършването на предварителното дирене следствената комисия или държавниятъ обвинителъ намѣрятъ, че обвиняемия министъръ е извършилъ деяния съставляващи престѣпления по чл. 155 отъ Конституцията, за които обаче предложение за предаване на сждъ не е имало, държавния обвинителъ явява това на председателя на Народното събрание, който прочита съобщението въ първото заседание на събраниято.

Въ седмодневенъ срокъ отъ съобщението всѣки народенъ представителъ може, по реда въ чл. 3 да внесе въ Народното събрание допълнително предложение за предаване министъра на сждъ и за съобщенитъ деяния. Ако тогава предложението бѣде внесено, постѣпи се съгласно чл. чл. 4—7 отъ настоящия законъ.

Ако Народното събрание уважи допълнително предложение, председатели явява решението му на следствената комисия, за да извърши предварително дирене и по обвинението въ него.

Чл. 14. Като привърши предварителното дирене, следствената комисия изпраща дѣлото заедно съ заключителното си постановление на държавния обвинителъ, който, ако намѣри, че то е непълно, може да изиска допълнително разследване, следъ приключването на което го праща незабавно въ Народното събрание.

Следствената комисия трѣбва да свърши действията си преди закриването на сесията, въ която е взето решението за възбуждане на углавно преследване срещу министъра. Само Народното събрание може да разреши да се продължатъ действията на следствената комисия до края на идната сесия на същото събрание.

Чл. 15. Въ заседанието на Събраниято се прочита заключителното постановление на следствената комисия, ставатъ прения по него и следъ това Народното събрание решава, съ болшинство отъ две трети на присѣтствующитъ народни представители, отдѣлно за всѣки министъръ, въпроса за предаването му на сждане отъ държавния сждъ.

При пренията се съблюдава чл. 6 отъ тоя законъ.

При пренията не могатъ да бждатъ формулирани нови обвинения, предвидени въ заключителното постановление на следствената комисия.

Чл. 16. Въз основа на решението на Народното събрание за предаване на сждъ министъра (чл. 15 алинея 1) държавниятъ обвинителъ съставя обвинителенъ актъ (чл. 291 отъ закона за углавното сждопроизводство) и го предава на председателя на Върховния касационенъ сждъ, заедно съ следственото дѣло и списъка на лицата, които трѣбва да се викатъ въ държавния сждъ.

Обвинението на министъра предъ държавния сждъ се поддържа отъ държавния обвинителъ и неговитъ замѣстници.

Държавниятъ обвинителъ и неговитъ замѣстници запазватъ длъжността си, и когато мандатътъ на Народното събрание, е йзтекълъ или то бѣде разтурено.

Чл. 17. Председателътъ на Върховния касационенъ сждъ, следъ като получи обвинителенъ актъ, прави разпореждания съгласно чл. чл. 305 до 332 отъ закона за углавното сждо-

Въ случаитъ, предвидени въ чл. 11 отъ закона за углавното сждопроизводство, Върховния касационенъ сждъ прекратява дѣлото служебно.

Чл. 18. Държавниятъ сждъ се състои:

1) отъ първия председателъ и двама сждии на Върховния касационенъ сждъ;

3) отъ по двама сждии отъ всѣки апелативенъ районъ, първия измежду председателитъ и подпредседателитъ на апелативния сждъ, а втория измежду председателитъ на окръжнитъ сждилища;

4) отъ четирма запасни членове: по единъ изъ между сждитъ на Върховния касационенъ сждъ, Върховния административенъ сждъ и председателитъ и подпредседателитъ на апелативнитъ сждилища и председателитъ на окръжнитъ сждилища.

Членове на държавния сждъ, освенъ председателя, се избиратъ, по жребие, четиринадесетъ дни преди опредѣления за разглеждане на дѣлото день, въ общо публично заседание на Върховния касационенъ сждъ, по представителитъ отъ респективнитъ сждилища списъци. Въ тѣзи списъци не могатъ да стоятъ участвувалитъ въ следствената комисия (чл. 10). Въ тѣхъ не могатъ да се помѣстятъ сжко и лица съ сждийско звание, на които, обаче постоянната служба не е въ сждилищата.

Чл. 19. За резултата отъ теглението жребие се състави протоколъ, преписъ отъ който се изпраща на министъра на правосѣдието.

Едновременно съ това, председателътъ на Върховния касационенъ сждъ нарежда да се повикатъ избранитъ членове на държавния сждъ за деньтъ, назначенъ за разглеждане на дѣлото.

Чл. 20. Председателската обязаностъ при държавния сждъ се възлага върху първия председателъ на Върховния касационенъ сждъ.

Длъжността на обвинителъ се възлага върху държавния обвинителъ, който се подпомага отъ своитъ замѣстници.

Секретарската длъжностъ при държавния сждъ се повѣрва, по назначение отъ председателя, на единъ или нѣколко секретари на Върховния касационенъ сждъ и подсекретари на апелативнитъ сждилища.

Чл. 21. Отводъ на членоветъ на държавния сждъ се допуска въ случаитъ и по реда, предвиденъ въ закона за углавното сждопроизводство (чл. 337 и следв.).

Отведенитъ членове се замѣняватъ по реда, предвиденъ въ чл. 18 ал. 2.

Чл. 22. Ако поради смъртъ, болестъ и пр. нѣкой отъ сждитъ по чл. 18 п. п. 1—3 престане да участвува въ разглеждането на дѣлото, той се замѣтва съ съответния запасенъ членъ, а ако такъвъ нѣма, съ най-старшия отъ другитъ запасни членове.

Ако поради подобни причини председателътъ на сжда престане да участвува въ разглеждането на дѣлото, той се замѣтва отъ най-старшия сждия.

До когато трае сждебното производство, сждитъ отъ държавния сждъ не могатъ да бждатъ нито уволнявани, нито повишавани, нито премѣствани.

Чл. 23. При извършване на сждебното дирене и при разрешаване на дѣлото, държавниятъ сждъ се ръководи отъ общитъ правила за разрешаване на углавни дѣла.

За отсѣтствувашитъ обвиняеми следствието се води и дѣлото се разглежда задочно. Призовката, съ обозначение точкитъ на обвинението, се публикува въ „Държавенъ вестникъ“ две седмици преди датата на разглеждането на дѣлото.

Чл. 24. Присѣжитъ на държавния сждъ сж окончателни и не подлежатъ на никакво обтѣжаване, но на осжденитъ се предоставя право да подаватъ молба за помилване, която се изпраща на усмотрение на Народното събрание.

Искане за помилване може да бѣде направено и по реда на чл. 109 отъ Конституцията.

Ако Народното събрание уважи молбата на осждения министъръ или предложението по чл. 109 отъ Конституцията, решението му се представя на държавния глава за утвърждение.

III. Сждане министритъ отъ общитъ сждилища.

Чл. 25. За престѣпления по служба, изключая тѣзи по чл. 155 отъ Конституцията, министъра се сжди, по реда на закона за углавното сждопроизводство, отъ апелативнитъ сждилища.

Обвинението се повдига съ разрешение на Народното събрание. Преди това прокурорътъ не може да предлага предварително дирене, нито да съставя обвинителенъ актъ.

Чл. 26. За престъпления отъ общъ характеръ и не по служба министра се сѣди по реда на закона за углавното сѣдопроизводство отъ общитѣ сѣдилища.

Обвинението се повдига отъ надлежния прокуроръ, който е длъженъ, когато предложи предварително дирене или състави обвинителенъ актъ, да се яви предложението или акта на Народното събрание, за сведение.

Чл. 27. За нарушения отъ общъ характеръ министра се сѣди по общия редъ.

Предвиденитѣ въ законитѣ наказания затворъ или за-
пиране за тѣзи нарушения се замѣняватъ, както следва:

- а) запирането — съ глоба до 500 л.;
 - б) тъмниченъ затворъ до 3 месеца—съ глоба до 2.000 л.;
 - в) по-голямъ тъмниченъ затворъ — съ глоба до 5.000 л.
- Ако тѣкъ законитѣ предвиждатъ наказания тъмниченъ затворъ или глоба или запиране, налага се само наказанието глоба.

Чл. 28. За престъпления и нарушения отъ частенъ характеръ министра се сѣди по общия редъ.

Ако министра е на служба, дѣлото се спира и се на-
срочва отново, когато министра поиска това или когато излѣзе въ оставка. Презъ време на спирането на дѣлото давностнитѣ и процесуални ерокове не текатъ.

Сѣдебното мѣсто е длъжно да уведоми министра за спирането на дѣлото чрезъ Министерския съветъ и по-
искае на последния да му изпрати дѣлото, за да го раз-
гледа и следъ туй повѣрие.

Чл. 29. Когато по нѣкое дѣло министра се сѣди за престъпления, предвидени въ настоящата глава, едни отъ които сѣж подеждни на по-горенъ, а други на по-доленъ сѣжд, дѣлото се гледа отъ по-горния сѣжд.

Когато по нѣкое дѣло министра се сѣди съ други лица за престъпления, предвидени въ настоящата глава, дѣ-
лото се гледа отъ сѣда, на който сѣж подеждни престъп-
ленията на министра.

IV. Последни разпореждания.

Чл. 30. По реда въ чл. чл. 3 до 27 и 29 министра се сѣди, както когато е на служба, тѣй и когато е въ оставка.

Чл. 31. Никаква мѣрка не може да бѣде взета срещу министъръ на служба, безъ разрешение отъ Народното събрание.

Чл. 32. Преписъ отъ всѣка влѣзла въ законна сила при-
сѣда противъ министъръ, на служба или не, се изпраща на Народното събрание, комисия по Министерството на правосѣдието, за сведение.

Чл. 33. Законътъ за сѣдене министритѣ отъ 13 фев-
руарий 1923 г. се отмѣнява.

Заповѣдваме настоящия законъ да се облече съ дър-
жавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на правосѣдието.

Издаденъ въ София на 9 юлий 1924 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на правосѣдието: Р. Маджаровъ

Първообразния указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и зареги-
стриранъ подъ № 1144 на 9 юлий 1924 година.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосѣдието: Р. Маджаровъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 149

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията имамъ честь да помоля, Ваше Величество, да благоволите чрезъ подпи-
сване на тукъ приложения указъ да утвърдите закона за сѣдене министритѣ, приетъ отъ 21-то Обикновено народно съ-
брание презъ първата му редовна сесия, въ 120 засе-
дание, държано на 5 юлий 1924 година.

Гр. София, 8 юлий 1924 година.

Министъръ на правосѣдието: Р. Маджаровъ

1—(Д 3326)—1

УКАЗЪ

№ 126

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши вѣрноподаници, че 21-то Обикновено народно събрание презъ първата му редовна сесия въ 121-то заседание, държано на 6 юлий 1924 год., гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния:

ЗАКОНЪ

за наказанията, които се налагатъ за престѣп-
ления, предвидени въ чл. 155 отъ Консти-
туцията.

Чл. 1. За измѣна на отечеството или ца царя винов-
ния се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ до 10 години.

Чл. 2. За нарушение на Конституцията виновния се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години.

Чл. 3. За предателство виновния се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години.

Чл. 4. За вреди, причинени на Царството за лична полза, виновния се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ до 10 години

За бележка. Наказанията, които сѣж показани въ горепоме-
натитѣ членове, се придружаватъ съ лишение отъ граждански и политически права, съгласно наказателния законъ.

Заповѣдваме настоящия законъ да се облѣче съ дър-
жавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на правосѣдието.

Издаденъ въ 9 юлий София 1924 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на правосѣдието: Р. Маджаровъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и зареги-
стриранъ подъ № 1145 на 9 юлий 1924 год.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосѣдието: Р. Маджаровъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 150

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията имамъ честь да помоля, Ваше Величество, да благоволите чрезъ подпи-
сване на тукъ приложения указъ да утвърдите закона за наказанията, които се налагатъ за престѣпления, предви-
дени въ чл. 155 отъ Конституцията, приетъ отъ 21-то Оби-
кновено народно събрание, презъ първата му редовна сесия, въ 121-то заседание, държано на 6 юлий 1924 год.

Гр. София, 8 юлий 1924 година

Министъръ на правосѣдието: Р. Маджаровъ

1—(Д 3325)—1

